

Solzice

pri pogrebu prečastitega duhovnega gospoda

GREGORJA RIHARJA,

sakristana in orglarja v ljubljanski stolni cerkvi in slavno znanega
slovenskega skladavca.

Tamni oblaki nebo so pokrili,
Sape večerne drevesca vijó,
Glas z zvonikov bučijo nam mili, —
Častno merliča pogrebci nesó.

Tebe tak tudi, oj mojster preslavni,
Kladvo mertvaško zabilo je v les!
Tvoji zdaj persti, pred čuda stvarjavni,
So zakovani v nemilo nam vez.

Kaj je zakladov za tabo ostalo!
Mnogo si zlatih nam strunic navil:
Cerkev, domovje olepšal si zalo,
Rajskih dokaj si čutil nam rodil!

Sladko počivaj zdaj v tihi gomili,
Naše solzé jo obilno rosé!
Slavni spominek napevi vsadili
Tebi so, — krasno bo tvoje imé!

A. P.